

Foto: Czech Ski & Snowboard

HISTORICKÝ POČIN ESTER LEDECKÉ

**HVĚZDA DUKLY ZÍSKALA V SEZONĚ MEDAILE
Z MS V LYŽOVÁNÍ I NA SNOWBOARDU!**

ZÁPIS DO HISTORIE

PO SVĚTOVÉM BRONZU NA LYŽÍCH MÁ LEDECKÁ I ZLATO Z MS VE SNOWBOARDINGU!

Že je jedinečnou sportovkyní prokázala už nesčetněkrát. Svět jí ležel u nohou zejména v roce 2018, kdy na olympijských hrách v Pchjongčchangu vybojovala zlaté medaile v paralelním obřím slalomu na snowboardu i v lyžařském super-G. Na světovém šampionátu ve snowboardingu sněhová obojživelnice Ester Ledecká svou výjimečnost ještě znásobila. Ve Svatém Mořici triumfovala na prkně v paralelním obřím slalomu, a protože v únoru získala i bronz na lyžích ve sjezdu na MS v Saalbachu, stala se prvním sportovcem, kterému se v soutěžích FIS něco takového povedlo v jedné sezoně ve dvou různých sportech. Devětadvacetiletá Ledecká se na snowboardový šampionát vrátila po osmi letech. Hlad po zlaté medaili byl enormní. S přehledem ovládla už kvalifikaci, ve vyřazovacích bojích si rovněž počínala naprosto suverénně. V osmifinále jasně předčila Jasminu Corattiovou z Itálie, ve čtvrtfinále teprve patnáctiletou Bulharku Malenu Zamfirovovou,

v semifinále domácí Švýcarku Ladinu Caviezelovou a ve finále obhájkyni prvenství z roku 2023 Cubaki Mikiovou z Japonska, která letos opanovala i seriál Světového poháru. V cíli byla rychleji o 48 setin. Hvězda ASC Dukla tak navázala na prvenství z MS 2017 v Sierra Nevadě, další tři šampionáty kvůli lyžařskému kalendáři či zdravotním problémům vynechala. „Jsem šťastná, že jsem se po delším čase mohla vrátit na snowboardový šampionát. Jsem ráda, že jsem jako první získala medaile na dvou odlišných mistrovstvích světa. Dík patří mému kouči Justinu Reiterovi, který se ve speciálních trénincích stará o mou snowboardovou formu, dále servismanovi, fyzioterapeutovi a samozřejmě rodině,“ sdělila v cílovém prostoru trojnásobná olympijská vítězka. Pak už se rozpovídala také s novináři. „Vůbec jsem nevěděla, co čekat. Jak jsem celou sezonu jezdila na lyžích, tak jsem neměla porovnání. Trénovala jsem jen s Benjaminem Karlem (rakouský snowboardista – pozn.) při

třidenní přípravě, protože jsem sem jela přímo ze Světového poháru v La Thuile. I během sezony jsem měla jen pár tréninků, abych nezapomněla, jak se to dělá,“ řekla s úsměvem. Vítězství Ledecké bylo naprosto dominantní. O parník vyhrála už kvalifikaci, což byl dobrý signál. „Zvládla jsem ji fakt dobře. I pak jsem se snažila jet si to svoje a říkala si: Tak ještě čtyři jízdy, tak ještě tři, ještě dvě a ještě tuhle a bude to. Moc jsem nad tím nepřemýšlela. Tyhle závody jsou složitější na koncentraci, je to úplně jiný rytmus než na lyžích. A bez závodní praxe to pro mě bylo trochu těžší. Musela jsem se pořádně koncentrovat a o pauzách trochu vypnout. Bylo fajn, že tu nebyly velké prostoje,“ libovala si. Zlato pro ni má velkou cenu i z hlediska blížících se olympijských her, kde jí lyže a snowboard termínově kolidují. „Doufala jsem, že to bude velká věc a ukořistím nějakou medaili, abych dala někomu tak trochu impuls a měla šanci závodit na olympiádě v obou sportech,“ naznačila své touhy.

MADĚROVÁ SKONČILA DESÁTÁ

Druhá česká reprezentantka Zuzana Maděrová skončila v kvalifikaci sedmá. V osmifinálové jízdě byla proti Rakušance Martině Ankeleové favoritkou, ale zaváhání v dolní části trati, kdy nezvládla nájezd do jedné z bran, ji připravilo o naději bojovat o přední umístění. V konečném pořadí skončila desátá. „Najela jsem moc blízko k tyči. Vzala jsem to botou, což mě rozhodilo,“ komentovala klíčový okamžik jednadvacetiletá závodnice liberecké Dukly. „Musela jsem riskovat. V nejlepší šestnáctce už většina holek jezdí dobře. Chtěla jsem postoupit, snažila jsem se. I desáté místo je ale od minulého šampionátu posunem,“ poznamenala Maděrová.

V PARALELNÍM SLALOMU PŘIDALA STR STŘÍBRO

Další medaili stříbrné hodnoty přidala Ester Ledecká v paralelním slalomu. Po nesnázích v kvalifikaci si ve vyřazovací části „obráku“ opět počínala báječně. Tedy až na finále. V něm bohužel upadla, a na trůn tak usedla její soupeřka Cubaki Mikiová z Japonska. Výborně si vedla i Zuzana Maděrová, která

skončila sedmá. Oddechla si. Tedy alespoň po druhé kvalifikační jízdě, kterou si zajistila postup do vyřazovacích bojů. V té první totiž trojnásobná olympijská vítězka Ester Ledecká chybovala a ocitla se pod čarou postupu. Pak ale potvrdila, jak skvělou snowboardačkou je. V červené dráze předvedla bezchybný výkon

a v součtu časů postoupila ze 6. pozice. „Těch dní na slalom bylo hrozně málo a bylo to znát. Soustředili jsme se hlavně na obřák, který je olympijskou disciplínou. Nedá se moc riskovat a já to ani moc neumím. Slalom je těžký. Bylo to zavřený, spousta koryt a rýh. Po chlapech se to úplně rozsekalo. Těžký něco nahnat. Ale

naštěstí se mi ve druhé jízdě povedlo zajet nejlepší čas, což mě posunulo do šestnáctky. Pak už to bylo v jiném rytmu. Většinou si můžu vybírat trať, tentokrát jsem se musela spoléhat, kam mě soupeřky pošlou. Ale ani mi to nějak nevadilo. Alespoň jsem měla o jedno rozhodnutí míň," vrátila se už s úsměvem Ledecká k ošidné kvalifikaci. Na obě Češky čekaly v osmifinále soupeřky z Rakouska. Zatímco Ledecká suverénně převálcovala Martinu Ankeleovou, o postupu teprve jedenadvacetileté Maděrové musela rozhodnout až cílová fotografie. „Naštěstí jsem tam měla dřív helmu než ona ruku. Bylo to natěsno, ale vyšlo to," okomentovala dramatický okamžik.

OBTÍŽNÉ PODMÍNKY

Ve Svatém Mořici se závodilo v obtížných podmínkách. Viditelnost se kvůli padající mlze snižovala hlavně v horní pasáži. Maděrová čelila ve čtvrtfinále Polce Aleksandre Krolové-Walasové. Po skvělém startu si v prvních brankách vytvořila nadějný náskok, jenže přišla chyba na backside a role se otočily. Zatímco zkušená polská snowboardistka zářila v cíli štěstím, po-city Maděrové musely být velmi hořké.

„Jsme kamarádky. Před startem jsme si popířaly, abychom si to užily. Bohužel jsem spadla. Ani nevím, jak se to stalo, ale najednou jsem byla na zemi. V cíli jsme se pak objímaly a trochu si poplakaly. U mě to byly slzičky neštěstí," přiznala Maděrová. Těžkému kalibru čelila i Ledecká. Švýcarka Julie Zoggová šla do jízdy s ní coby obhájkyně titulu a na prvním mezičase dokonce vedla. STR ale předvedla skvělý závěr, nakonec byla rychlejší o 47 setin. V semifinále devětadvacetiletá Ledecká svou krajanku pomstila. Krolové-Walasové nadělila téměř vteřinu. Ale nadřela se. V horní pasáži nezvolila optimální stopu a měla co dělat,

aby soupeřku v dolní polovině předstihla. V posledních brankách jí k tomu napomohlo výrazné zrychlení, po dojezdu si pak pořádně oddechla.

PÁD VE FINÁLE

Souboj o zlato pak nabídl reprízu čtvrtetního finále super-G s Mikiovou, nejlepší ženou kvalifikace. Ledecká v páté brance bohužel upadla, a poskytla tak vítězce letošního seriálu Světového poháru komfortní náskok, který Mikiová i přes drobné zaváhání pohodlně uhájila. „Vždycky bojuju do poslední chvíle. Naučil mě to můj děda a myslím, že se mi to v životě vyplácí. Byl to zajímavý závod, a hlavně hrozně těžký. V těchto podmínkách to byla docela výzva. Všechny holky bojovaly. V semifinále se mi chybu napravit ještě povedlo, ve finále jsem to už dohnat nestihla," poznamenala STR v rozhovoru s novináři. I tak je 2. místo nádherným výsledkem. V soutěžích FIS letos získala na MS bronz na lyžích, zlato a stříbro na snowboardu. Úžasné!

Ve výsledcích

Paralelní obří slalom: 1. **Ledecská** (ČR), 2. Mikiová (Jap.), 3. Krolová-Walasová (Pol.), 4. Caviezelová (Švýc.)...**10. Maděrová**, v kvalifikaci **21. Keclíková**, **30. Šonková** (všechny ČR).

Obří slalom: 1. Mikiová (Jap.), **2. Ledecská** (ČR), 3. Dekkerová (Niz.), 4. Królová-Walasová (Pol.)...**7. Maděrová**, v kvalifikaci **36. Šonková**, **38. Keclíková** (všechny ČR).

SNOWBOARDCROSSAŘI NEPOSTUPOVALI, SEDMNÁCTILETÁ HRŮŠOVÁ BYLA JEDENÁCTÁ

Ani jeden z kvarteta českých snowboardcrossařů neuspěl na mistrovství světa ve Svatém Mořici ve vyřazovací části individuálního závodu. Radek Houser, Jan Kubičík, Kryštof Choura i Karolína Hrůšová končili ve svých jízdách na třetích nepostupových pozicích. Nejlepšího umístění tak v konečném účtování dosáhla sedmnáctiletá Hrůšová (11.), Houser byl 19., Choura 20. a Kubičík 22. Závodníci liberecké Dukly měli tak trochu smůlu na silné soupeře. Hrůšová ve čtvrtfinále narazila na vedoucí

ženy průběžného pořadí Světového poháru Charlotte Bankesovou z Velké Británie a Francouzku Leu Castovou. Houser na obháje titulu Lucase Eguibara ze Španělska či pozdějšího vítěze Eliota Grondina z Kanady. Choura nestačil na finalisty z předchozího mistrovství světa Jakoba Duseka z Rakouska a Němce Martina Noerla. Kubičík pak projel cílem za Julianem Lueftnerem z Rakouska a Američanem Nickem Baumgartnerem. Ve smíšených týmech obsadil Houser s Hrůšovou 10. pozici.

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA

VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

Muži: 1. Grondin (Kan.), 2. Bozzolo (Fr.), 3. Hämmerle (Rak.)...**19. Houser**, **20. Choura**, **22. Kubičík**, v kvalifikaci **42. Turinský** (všichni ČR).

Ženy: 1. Moioliová (It.), 2. Bankesová (Brit.), 3. Pereiraová de Sousaová (Fr.)...**11. Hrůšová** (ČR).

Smíšené týmy: 1. Bozzolo, Pereiraová de Sousaová (Fr.), 2. Bolton, Cliftová (Austr.), 3. Jud, Siegenthalerová (Švýc.)...**10. Houser, Hrůšová** (ČR).

Text: Pavel Král, foto: Czech Ski
& Snowboard/Bóša

HOUSER STABILIZOVAL VÝKONY, OLYMPIÁDU MÁ NADOSAH

U soupeřů si postupně zjednával pořádný respekt. Snowboardcrossař Radek Houser každou sezonou stabilizuje svou výkonnost, o čemž nejlépe vypovídá letošní konečné 13. místo v celkovém hodnocení Světového poháru i častá umístění v TOP 10 v jednotlivých závodech. „Už jsem se jim dostal do podvědomí. Bavíme se, dokonce se ptají, jestli si s nimi nechci zajet v tréninku. Za to jsem rád,“ říká na rovinu osmadvacetiletý člen Dukly Liberec.

Sezonu jste zakončil účastí ve velkém finále v kanadském Mont Sainte Anne. Platí tedy, že konec dobrý, všechno dobré?

Je to tak. Po prvním závodě jsem nebyl v nejlepší rozpoložení (*Houser skončil 22. – pozn.*), ale dokázal jsem si do příštího dne ujasnit, co a jak mám dělat lépe. Vyšlo to parádně. Jen škoda, že necinkla medaile, k bronzu scházela kousíček. Francouz Bozzolo se za mnou vyvezl, měl před cílem větší rychlost.

Finále jste jel i v Cortině, malé pak v Gudauri. Cítíte, že jste už součástí světové špičky?

Byl to jeden z cílů a myslím, že se mi ho daří naplňovat. Až na prosincový výpadek v italské Cervinii jsem se soupeři držel krok. I v nabítených rozjíždkách bylo znát, že jim stačím.

Velký pokrok jste udělal také při startech...

Je to takový paradox. Tratě se momentálně staví tak, že se moc nevyplácí být po startu v čele. Na druhou stranu se z toho dá pořad vytěžit a první pozici udržet až do finále. Je zajímavé, že v tréninku mi začátky moc nevycházely, trápil jsem se. S trenérem to vždycky rozebíráme, v závodě se mi pak daří najet na úplně jinou vlnu. Zpravidla mi to sedne. Umím se už dostat z psychické nepohody do pohody.

Kouč Jelínek zmínil, že ještě více musíte zapracovat na klopenkách na frontside. Je to tak?

Mezery tam určité jsou, ale jsem si vědom, že oblouky na frontside umím. Ve zmatku při závodě tam bohužel najíždím trochu

s respektem. Spíš myslím na to, abych se soupeřům vyhnul než na správné postavení v samotné zatáčce. Nesmím se bát, budeme na tom pracovat.

Vrcholem sezony bylo mistrovství světa ve Švýcarsku. Bohužel jste byl vyřazen už v osmifinále. Cítil jste zklamání, přestože vaše jízda byla pořádně nabitá?

Měl jsem tam obhájce titulu Španěla Eguibara i budoucího šampiona Grondina z Kanady. Ale v postup jsem věřil. Dařilo se mi s nimi držet krok, ale vše jsem si pokazil vlastními chybami. Hlavně pak v závěru špatným pohybem na boulich. To se neodpouští.

Šlo o vrchol. Byla tréma trochu jiná než v závodech Světového poháru?

Snažil jsem se do hlavy dostat, že se jedná o běžný závod. Chtěl jsem být do TOP 16, což mi nevyšlo, ale pořád je 19. místo mým nejlepším výsledkem na mistrovství světa. Věřím, že s přibývajícím starty a zkušenostmi bude mé nastavení na vrcholy sezony lepší a lepší. Obzvlášť, když je za rok olympiáda.

Do žebříčku pro start na ZOH v Itálii jste nasbíral slušnou sumu bodů. Účast byste měl mít téměř jistou...

Nevím, co by se muselo stát, abych se propadl za postupovou třicítku. Zatím jsem třináctý, což je skvělá výchozí pozice. Závodů, které budou kvalifikační, už moc nezbyvá.

O medaile se pojede v Livignu, kde se Světové poháry běžně nekonají. Máte už zprávy, jaký profil tratě se chystá?

Zatím toho moc nevíme. Snad by tam měl před olympiádou proběhnout tréninkový kemp. Uvidíme, jestli se tak stane. Já se každopádně hodlám připravovat tak, aby mě nelimitovala žádná trať. Nechci se na nic vymlouvat.

Stále se spekuluje o možném olympijském startu vaší reprezentační partačky Evy Adamczykové. Scházela vám letos v týmu?

Evka vždycky dokáže šířit pozitivní náladu. Často jsme si volali nebo si píšeme. Vždycky to nějak zkonzultujeme. Má nadhled, člověka to uklidní. Byla si s námi dokonce zajezdit v Montafonu, když jí sestra hlídala syna Kryštofa.

Neprozdila, zda se pokusí o návrat?

Šťouchanců z okolí má dost. Já si to netroufnu. (*směje se*) Jestli se bude chtít v nové roli pustit do závodění, musí vědět ona sama. Každopádně na to má.

Vám bude v době olympiády 29 let, což je pro sportovce naprosto ideální věk. O čem sníte?

Každý chce dovézt medaili. Se snowboardcrossem jsem začínal až v jednadvaceti, tak mi pořád přijde, že jsem v začátcích. I kdyby se to v Itálii třeba nepovedlo, mám ještě čas. Chci jezdit co nejdéle, protože mě to ohromně baví a naplňuje. V našem sportu lze vyhrávat i po třicítce. Neteř mi dokonce říkala, že by bylo dobré, abych vydržel tak dlouho jako Američan Nick Baumgartner, a tomu je teď třiačtyřicet. (*směje se*)

Světový pohár ve snowboardcrossu 2024/25 – konečné pořadí (po 10 závodech)

Muži: 1. Grondin 684, 2. Bozzolo 473, 3. Dusek (Rak.) 444...**13. Houser** 217, **23. Choura** 109, **50. Kubičík** 9.

Ženy: 1. Castaová 805, 2. Bankesová (Brit.) 622, 3. Pereiraová de Sousaová (Fr.) 474...**17. Hrušová** 169, **51. Strnadová** (obě ČR) 5.

Text: Pavel Král, foto: bobwithcamera

RAMPULA ZVÍTĚZIL V LIMĚ V RYCHLOPALNÉ PISTOLI

Střelec Matěj Rampula si v Limě připsal premiérový triumf ve Světovém poháru. V rychlopalné pistoli porazil ve finále Su Lien-po-fana z Číny 30:27. Člen Dukly Plzeň tak vylepšil své maximum, kterým bylo předloňské druhé místo rovněž z peruánské metropole. Že je ve formě, ukázal už v kvalifikaci. Vyhrál ji nástřelem 585 bodů. Ve finále si rovněž

počínal náramně. Číňana odrovnal v posledních dvou položkách, kdy z deseti ran minul jen jednou. Jeho soupeř naopak zaznamenal pět chyb a bylo rozhodnuto. Třetí místo obsadil Němec Christian Reitz. „Mám velkou radost, že se zlomilo prokletí z loňska, kdy jsem vytrvale končil čtvrtý nebo pátý. Vítězství by mi také mělo, podle nových nominačních

podmínek, přímo zajistit účast v prosincovém finále Světového poháru. Bude to pro mě potěšení během tří let. Jsem vděčný, že můžu patřit mezi tak vybranou společnost,“ řekl s potěšením Matěj Rampula.

Text: pk, foto: Český střelecký svaz

ŽIVOTNÍ SEZONA BĚŽKYNĚ NA LYŽÍCH KATEŘINY JANATOVÉ

Jasně nejlepší českou lyžařkou historie je Kateřina Neumannová. Tou jasně nejlepší v současné době je další Kateřina, tentokrát Janatová. Sezónu 2024/25 zakončila ve Světového poháru jako šestá žena celkové klasifikace! Několikrát sahala po stupních vítězů, sedmkrát skončila v elitní desítce. To je pro ni i velká motivace před blížící se olympiádou. Blondýnka z Jilemnice startovala na mistrovství světa v Trondheimu, kde se blýskla 12. místem na 50 km volnou technikou, ale ještě lépe jí vyšel samotný závěr sezony ve Světového poháru, především v Lahti. Ještě předtím členka Dukly Liberec v Oslu překvapila v závodě na 20 kilometrů klasickou technikou, kde doběhla na vynikajícím šestém místě. Na rozdíl od některých hvězdných soupeřek dokázala zrychlovat, pořadím se posouvala vzhůru. „Byl to můj nejlepší závod klasicky, co jsem kdy jela. Kdyby mi to někdo řekl před startem, tak bych tomu nevěřila. Lyže byly super, do kopce jsem neměla žádný problém. Dobře jsem si rozvrhla tempo, jsem moc spokojená,“ uvedla Janatová. V Lahti se po dvanáctém místě ve sprintu volnou technikou v celkovém hodnocení seriálu posunula ze sedmého na páté místo, když předstihla norský tandem Heidi Wengová – Therese Johaugová. A zcela na závěr

doběhla patnáctá na 50 km klasicky s hromadným startem a z pátého místa ji na šesté odsunula hvězdná Johaugová. Ovšem i šestá příčka je pro Janatovou životním výsledkem a obrovským úspěchem českého běžeckého lyžování. Oproti minulé sezoně si výrazně polepšila, před rokem byla třináctá. Zároveň se postarala o nejlepší český ženský výsledek od roku 2007, kdy Kateřina Neumannová obsadila třetí příčku. „Bylo to hodně náročné, tempo se jelo hned od začátku. Zkoušela jsem hledat nějakou skupinu a našla ji za první desítkou. Já jsem ale již od poloviny závodu věděla, že nebudu v závěru nejsilnější. Věděla jsem, že ruce mám unavené. Byla jsem ráda, že jsem to zvládla,“ zhodnotila závěrečný maraton Janatová. „Se sezonou jsem moc spokojená, jsem za ni vděčná i za tým, jak se to povedlo. Myslím, že letos jsme to zvládli skvěle. Velký dík patří servisu a celému realizačnímu týmu, co se o nás stará. Začátek sezony jsem možná měla trochu pomalejší, pak jsem se ale cítila lépe a konec byl perfektní. Na mistrovství světa bych asi ty výsledky chtěla výše, ale někdy je to i štěstí, tak se to musí prostě brát. V Trondheimu mi to trochu nepřálo. Ale v týmových závodech jsem byla docela silná, takže asi celkově dobře,“ zhodnotila celou sezonu Kateřina Janatová.

Světový pohár v běžeckém lyžování 2024/25 – konečné pořadí (po 31 závodech)

Muži: 1. Klaebo 2 200, 2. Anger (Švéd.) 1 731, 3. Valnes (Nor.) 1 530, 4. Pellegrino (It.) 1 510, 5. Amundsen (Nor.) 1 439, 6. Krüger 1 431...25. **Novák** 555, 26. **Černý** 265, 84. **Tuž** 181, 99. **Fellner** 137, 109. **Šeller** 111, 121. **Bauer** 87, 152. **Dufek** (všichni ČR) 37. **Ženy:** 1. Digginsová 2 197, 2. Carlová (Něm.) 1 827, 3. Niskanenová 1 692, 4. Slindová 1 682, 5. Johaugová 1 435, 6. **Janatová** 1 347...57. **Havlíčková** 270, 65. **Antošová** 206, 103. **Beránová** 74, 161. **Jaklová** 12, 166. **Milerská** (všechny ČR) 10.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

5. ARMÁDNÍ SVĚTOVÉ ZIMNÍ HRY CISM

RATAJ TĚSNĚ ZA SVĚTOVOU MEDAILÍ, V PARACHUTE-SKI SKONČIL PÁTÝ

Nejlepšího individuálního umístění na 5. armádních světových zimních hrách CISM ve švýcarském Lucernu dosáhl z českých reprezentantů rotmistr Jakub Rataj, parašutista Armádního sportovního centra Dukla. V disciplíně parachute-ski, která je kombinací obřího slalomu a přesnosti přistání, skončil pátý. K medaili scházelo Ratajovi pouhých osm bodů. Soutěž bohužel měla vzhledem k nepříznivému počasí specifická pravidla. Matrace k doskoku byla místo ve svahu umístěna na rovině, což výrazně zvýhodňovalo závodníky s vyšší výkonností na lyžích. Rataj figuroval po obřím slalomu na sedmé pozici, v sedmi seskocích pak připsal 13 centimetrů, což jej pořadí

posunulo, ale na pódium, jež kompletně obsadili Rakušané, to nestačilo. I mezi týmy Čechům medaile těsně unikla. Družstvo ve složení rotmistr Jakub Rataj, poručík Ondřej Žák, praporčík Jakub Pavlíček a major Radim Bednář bralo nepopulární bramborovou příčku. Závodilo se i v dalších disciplínách. Praporčík Vojtěch Neumann skončil v orientačním běhu ve sprintu na lyžích devátý z 25 startujících, v podobné konkurenci zaznamenal stejné umístění desátník Pavel Skalický ve sprintovém závodě ve skialpinismu. V individuálním skialpinismu obsadil Skalický ve dvoukolovém závodě o délce 12,5 kilometru s převýšením 1 500 metrů pěkné 10. místo. V mnohem větší konkurenci pak

v přespolním běhu skončil rotný Jáchym Kovář mezi 87 startujícími na desetikilometrové trati jedenáctý. Dvanáctý se pak na střední trati v orientačním běhu na lyžích umístil praporčík Vojtěch Neumann. „Her se nakonec zúčastnily armády 42 zemí světa. Bezmála 1 500 sportovců změřilo své síly v deseti odvětvích. Češi se porovnali s ostatními v parachute-ski, krosovém běhu, orientačním běhu na lyžích a ve skialpinismu. Naše výprava sice nedosáhla na žádný cenný kov, ale ostudu rozhodně neudělala. Švýcarskou armádu je nutné pochválit za skvělou organizaci a připravenost jednotlivých sportovišť,“ zhodnotil akci vedoucí výpravy podplukovník Petr Hovorka z ASC Dukla.

Armádu České republiky reprezentovali

Parachute-ski: poručík Ondřej Žák, rotmistr Jakub Rataj, praporčík Jakub Pavlíček, major Radim Bednář

Skialpinismus: desátník Pavel Skalický

Orientační běh: praporčík Vojtěch Neumann

Přespolní běh: rotný Jáchym Kovář

Text: Pavel Král, foto: CISM

RAČICE SE PŘIPRAVUJÍ NA MISTROVSTVÍ EVROPY, HVĚZDAMI OLYMPIJŠTÍ ŠAMPIONI

Po deseti letech budou opět rychlostní kanoisté bojovat o medaile na evropském šampionátu v Račicích. Mistrovství se uskuteční ve dnech 19. až 22. června. Hlavními postavami budou zcela bezpochyby dva olympijští vítězové z loňského roku z Paříže, členové ASC Dukla Praha Josef Dostál a Martin Fuksa. „Pro pořadatele je to velký závazek. Chceme pro závodníky, ale i fanoušky připravit vše co nejlépe. Bereme to tak, že naši zemi můžeme zviditelnit ve světě, v tomto případě v Evropě. Je to pro nás nejdůležitější akce v tomto roce,“ zdůraznil předseda Českého svazu kanoistů

Stanislav Ježek. „Pevně věřím, že to opět pomůže zviditelnit náš sport. Pro naše závodníky je to zase možnost ukázat se před domácími diváky a pro mladé naděje příležitost vidět ty nejlepší světové závodníky. Ty dva nejlepší (Fuksa, Dostál) máme nyní u nás, což je hodně motivující. O takové akce žádáme hodně let dopředu. Pro každého pořadatele, když v akci může ukázat dva zlaté olympijské vítěze, je to něco skvělého, lépe to snad ani napláňovat nejde,“ dodal Ježek. Předseda sekce rychlostní kanoistiky Jan Boháč poukázal i na skutečnost, že za těmi nejlepšími rostou mladí kanoisté. „Získávají medaile na vrcholných akcích na ME a i MS v kategorii do 23 let. Ta kvalita tu je a stoupá s věkem a vzájemně se naše naděje popohánějí.“ Program evropského šampionátu je čtyřdenní i pro parakanoisty. Ve středu je slavnostní zahájení a další dny již závodní program. „Hvězdy ze zahraničí zatím nemohu jmenovat. Uzávěrka přihlášek je až deset dnů před zahájením. Je to poolympijský rok, mnohé země jistě budou zkoušet nové mladé tváře, ale hvězdní jezdci v Račicích budou jistě také.“ Předseda organizačního výboru Pavel Šebesta poukázal na to, jak složité je takovou akci uspořádat. „Musíte mít dokonalé závodistiště, dostatečný počet dobrovolníků, ubytování, stravování. Jsme prakticky v polích,

o to je to složitější. Na mistrovství bude kolem sedmi stovek účastníků, kteří budou bydlet ve dvanácti hotelech. K tomu musíme mít šest autobusových linek. Počítáme, že autobusy na jezdí kolem 15 000 kilometrů. Dále musíme mít osobní auta pro delegáty. Ohledně stravování je třeba připravit asi 7 500 jídel, ve finálových dnech půjde o 800 porcí denně,“ řekl Šebesta. V Račicích je tradičně problém s parkováním, ten se ale zdá být vyřešen. „V areálu dáme dohromady horko těžko 200 míst, ale máme naštěstí zajištěno 500 míst na hřišti v Račicích, takže by to mělo stačit. Dobrovolníků budeme potřebovat ke stove. Již jsme zahájili nábor, k dnešnímu dni jich máme kolem šedesáti. Ohledně aktuální fáze přípravy mohu říci, že z 90 procent je vše hotové,“ dodal Šebesta. Na šampionát se těší i největší hvězdy. Račice jsou pro Dostála i Fuksu srdeční záležitostí. „V roce 2017 jsem tam vyhrál pětistovku. Byl to nezapomenutelný okamžik, před pěti tisíci diváky jsem se cítil jako rocková hvězda. Doslova mi zobali z ruky,“ poznamenal s úsměvem nejlepší sportovec České republiky uplynulého roku. Podobné to má i Fuksa, který však naznačil, že singl staví na stejnou rovinu s deblem. „V letošním roce pro mě budou důležité obě disciplíny,“ potvrdil před novináři na tiskové konferenci.

K PORODU BY DOSTÁL KLIDNĚ SPĚCHAL I S ČÍSLEM NA ZÁDECH A PÁDLEM

Čeká ho možná náročnější léto než to loňské, olympijské, kdy si na kajaku v Paříži splnil zlatý sen. Červnové mistrovství Evropy v Račicích má pro Josefa Dostála velkou důležitost, ještě větší pak ale narození syna, kterého očekávají s partnerkou Anežkou Paloudovou. Pokud by nastala termínová kolize, Dostál by ze závodů ihned odjel do porodnice. „Miminko by na svět mělo přijít až o prázdninách, ale nikdy nevíte. Stává se, že to může být dříve,“ krčí rameny. „Pokud by to přišlo v Račicích, tak klidně v trenkách, s číslem na zádech a třeba i s pádlem odjedu za Anežkou do nemocnice, abych ji podpořil,“ říká s naprostou vážností. „Nikdo by se za to na mě nesměl zlobit, ani trenér.“ Nijak netajil ani pohlaví budoucího potomka. „Bude to kluk, ne Pepa,“ poznamenal už rozverně. Společné chvíle s Anežkou považuje momentálně za nejkrásnější období. Na roli otce se moc těší. „Bříško roste. Teď už tam není jen láska mezi mnou a Anežkou. Cítit pohyby je úžasné, mluvíme spolu. Zlepšuje mi to život.“ Jinak je boj o evropské

medaile v račickém prostředí pro držitele pěti olympijských medailí velmi motivující. „Když uděláte pěkný výsledek před domácími publikem, máte mnohem větší radost, emoce mají pořádné grády. „Když pomínu olympijské hry v Paříži, byl to do té doby můj nejkrásnější

zážitek. Čeští fanoušci umí fandit bezvadně.“ Dostál letos zvolil podobný model přípravy jako vloni, kdy triumfoval na olympijských hrách v Paříži. Zároveň ale přiznal, že vše nešlo úplně podle plánu. Na soustředění v Kalifornii se potýkal s chřipkou, a rozjízďel se tedy pomaleji. Pod kotel pořádně přiložil až v posledních týdnech. „Musel jsem se z toho lízat. Začátek na vodě je pro mě vždycky obtížnější, jezdím pomalu, všichni kluci mě předjíždějí. Prvními třemi týdny jsem se musel prohrabat a postupně se zlepšoval. Na závěr soustředění už jsem jezdil rychle, takže by to mohl být pro sezonu dobrý signál.“ Sezona bude mít ještě jeden vrchol, srpnové mistrovství světa v Miláně. „Chci vyladit formu pro oba šampionáty. Jedno je jasné. Pětistovka se vzhledem k programu stanovenému mezinárodní federací nedá moc dobře kombinovat s kilometrem. Uvidíme, jak to s tréněrem pojmem a co vůbec pojedu,“ naznačila spletitě rozhodování dvaatřicetiletá hvězda armádního klubu Dukla.

FKSA BUDE KOMBINOVAT SINGL S DEBLEM

Prvním vrcholem pro českého rychlostního kanoistu, olympijského vítěze z loňského roku z Paříže Martina Fuku, bude domácí evropský šampionát v závěru června v Račicích. A představit se tam chce v co největším počtu disciplín, i když přiznává, že hlavním vrcholem roku pro něj bude mistrovství světa.

„Předchozí šampionáty v Račicích byly neuvěřitelné. Stále na to vzpomínám,“ říká v rozhovoru hvězda Armádního sportovního centra Dukla.

Můžete být konkrétnější?

Je to takové úsměvné. Na ME před deseti lety na té mělké vodě přede mnou Polák zabral a píchl si před finále do břehu a pak mě porazil. Na mistrovství světa v roce 2017 se mi podařilo vyhrát, v hlavě na to stále koukám jako na jeden z nejlepších závodů kariéry.

No, a na domácí vodě budete letos bojovat o medaile potřetí...

Domácí akce po osmi letech. Ty předchozí šampionáty byly neuvěřitelné, stále na to vzpomínám, na ten rachot tribun. Moc rád bych byl, kdyby to letos bylo aspoň trochu podobné. Samozřejmě je to ME, trochu menší akce, ale doufám, že loni jsme výsledky udělali divákům radost a přijdou se na nás letos podívat.

Na sportovci roku Martin Fuksa říká, že neví, zda na domácím ME bude startovat...

(úsměv) Přesně tak. Stále nevím, ještě jsem se nequalifikoval. Ale určitě budu dělat vše pro to, abych tam jel. Trénuju, abych závodil, i když zcela upřímně pro mě je letos hlavním vrcholem mistrovství světa v Miláně. Tam bych chtěl být v nejlepší formě a chci uspět. Ale na druhou stranu domácí závody jsou pro mě speciální a cítím, že udělám všechno, abychom tam s bráchou byli.

Na domácí trati budete startovat v roli olympijského vítěze. Jak tuto skutečnost vnímáte?

Doufám, že to moc hlásit nebudou, abych na to příliš nevzpomínal, spíše to nechci řešit. Prostě začínáme od nuly. To, co bylo, už nikoho zajímat nebude. Jedeme nanovo a já se budu snažit na tom být co nejlépe.

Jaká byla příprava?

Po olympiádě jsem si dal delší pauzu a pak si řekl, že to stačí. Bylo toho na mě hodně, takže jsem si povolil a do tréninku jsem naskočil nejpozději, co jsem kdy nastoupil. Na druhou stranu v roce 2016 po OH jsem byl na vojenském přijímači a pak až do Vánoc netrénoval a byla z toho pak jedna z nejlepších sezon. Myslím, že delší odpočinek mi může prospět a rok bude super. Jezdí se mi docela dobře, ale samozřejmě bude záležet, jak na tom bude konkurence. V Kolumbii se mi líbí nejvíc. Poprvé jsem tam byl za covidu, kdy jsme to zkusili, a po čtrnácti dnech jsem ani do té Kalifornie nechtěl jet. Je to tam perfektní.

Hlavní disciplínou pro vás je singl, ale jezdíte i s bratrem Petrem debla. Na co se zaměříte více?

V letošní sezoně bych rád kombinoval obě disciplíny. Samozřejmě z mé pozice je to těžší, když prostě vím, že na tom singlu jsem již pronikl mezi světovou špičku, a vím, co od sebe mohu očekávat, jak to jezdit. Do budoucna se uvidí. Časový program pro Račice jsem ještě neviděl, ale předpokládám, že to bude podobné jako minulý rok, a to jsem jel singla na 500 metrů i s bráchou tu pětistovku. Před domácím publikem chci jet každopádně co největší počet disciplín.

Text: Pavel Král, Jaroslav Čícha, foto: CPA

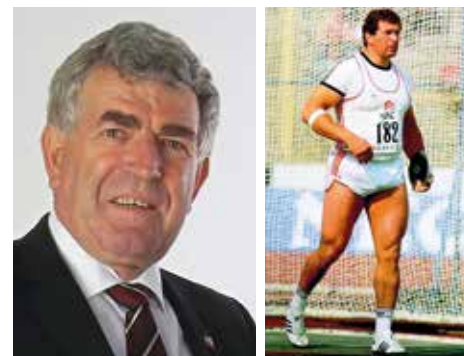
DISKAŘ IMRICH BUGÁR, LEGENDA DUKLY, OSLAVIL SEDMDESÁTINY

Imrich Bugár, legenda československé atletiky a Dukly, oslavil 14. dubna kulaté 70. narozeniny. Rodák z Dunajské Stredy získal v roce 1980 na olympijských hrách v Moskvě stříbro, světovým šampionem se stal o tři roky později. Je patnáctinásobným mistrem ČSSR a ČR, zlato získal na ME (1982) a bronz v roce 1978. Po skončení závodní kariéry zůstal věrný Dukle Praha, nejprve v roli trenéra, později na zahraničním oddělení. Byl také manažerem diskařského mítinku Memoriál Ludvíka Daňka v Turnově. Ve svém rodišti absolvoval maďarskou základní školu, a přestože byl rovněž nadaným házenkářem, začal se už tam věnovat hodu diskem, k němuž ho přitáhl tamní trenér Vincenc Vendégh. V 15 letech vyhrál okresní přebor v Dunajské Středě a poté odešel do Bratislavy, kde se ve Slovaftu vyučil. Když měl nastoupit vojenskou základní službu, očekávalo se, že půjde do Dukly Banská Bystrica, ale zamířil do Dukly Praha, oddílu, jemuž na konec zůstal celoživotně věrný.

Jeho trenérem se v Dukle stal Miroslav Vlček, který pak léta stál v pozadí všech Bugárových úspěchů. Olympiáda v Moskvě pro něj prý je největší vzpomínka. „V pětadvaceti letech jsem se poprvé dostal na olympiádu a hned

jsem v osobním rekordu získal medaili. A to jsem před odletem neměl vůbec žádnou formu,“ říká bez váhání dnes sedmdesátiletá ikona armádního klubu Dukla Praha.

Za čtyři roky bylo vše opačně. Stranické nařízení zakázalo sportovcům z východu účast v Los Angeles. „Vůbec jsem se s tím nechtěl smířit. Byl jsem v té době nejlepší na světě. Nemohl jsem tomu uvěřit. Něco se ve mně zlomilo. Od té doby jsem už žádnou velkou medaili nezískal.“ Jako jeden z mála československých sportovců se pokoušel tehdejšímu bojkotu vzdorovat. „Byl jsem na předolympijských závodech a vyhrál. Myslel jsem, že přijdu a udělám zlato, ale... Zklamalo mě to, olympiáda je svátek, a když se na něj připravujete a máte formu, tak je to nepříjemné.“ V roce 1988 byl v Soulu dokonce vlajkonošem, ale závod mu nevyšel. „Někdy se to tak sejde. Bylo mi třiatřicet. Vůbec mi nesedla aklimatizace. Pokaždé, když jsem jel na východ, měl jsem s tím problém.“ Svých třetích a posledních her se zúčastnil v roce 1992 v Barceloně. „To už jsem trénoval i Roberta Změlíka, který tam vyhrál desetiboj. Na poslední chvíli jsem v Ostravě hodil limit a jel si to tam spíše užít.“ Sportovní kariéru ukončil v září 1995. Krátce

nato mu tehdejší prezident MOV Juan Antonio Samaranch v Praze udělil Olympijský řád. Jeho český rekord 71,26 z roku 1985 zatím nebyl překonán. „Já myslím, že ještě dlouho vydrží, pokud se ovšem nenajde nějaký takový hromotluk, jako jsem já,“ říká. „Vybral jsem si disk, protože jsem za mlada hrozně rád něčím házel. Tehdy mi můj učitel tělocviku říkal, že když tak dobře hážu, tak ať zkusím právě tohle náčiní,“ vzpomíná na své začátky.

A své působení v Dukle si stále pochvaluje. „Měl jsem všechno, co jsem potřeboval. O nic jsem se nemusel starat. Dával jsem si postupné cíle a šel si za nimi. Když jsem pak poprvé v Zaragoza přehodil sedmdesát metrů, byl jsem šťastný. Celkem se mi to povedlo šestkrát,“ dodal oslavenec.

Tak všechno nejlepší, Imrichu, a hlavně hodně zdraví!

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA